

Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ Jan 20,1-9 1

Rušný předvelikonoční týden vyvrcholil ukřižováním. Jedněm se nesmírně ulevilo, že se zbavili nevídaného učitele. Domnívali se, že rozprášili nebezpečné lidové protizákonné hnutí. Pro jiné to však byl silný otřes a nastaly jim krušné dny. Jeden člověk, Josef z Arimatie, se rozhodl podniknout zvláštní věc. Ač sám členem židovské velerady, nehledě na její oficiální mínění, ujímá se úkolu, pohřbít Kristovo mrtvé tělo. Z této zprávy na nás dýchne, vážnost situace. Tím, že Josef z Arimatie nechává Krista pohřbít v hrobce, kterou si původně zbudoval pro sebe, dává jednoznačně najevo, na čí straně stojí. Každý z nás se musí ve svém životě postavit buď na stranu Ježíšovu nebo proti němu. Ticho Bílé soboty je takovým vhodným časem k přemýšlení o tom, kde a na čí straně vlastně stojím.¹

Jenomže, Bílá sobota uplynula a je tu nedělní ráno. Muži i ženy, kteří následovali Ježíše a začali se po pátečních událostech smiřovat s jeho ztrátou, jsou najednou v šoku. Všechno je najednou naprosto jinak. Zpráva stíhá zprávu a nastává nový rozruch. Hrob je prázdný, tělo zmizelo a andělské poselství má uvést všechno na pravou míru. Nejsou to žádné aprílové žerty, ale úplně nová, neslýchaná životní zkušenost. Co bylo považováno za absolutně ztracené, je zde. Pán Ježíš žije, vstal z mrtvých a vykoupil nás.² V jeho smrti a zmrtvýchvstání je přemožena všechna tragika života a všechnen zdánlivý nerozum lidských osudů.

Kristus vstal z mrtvých. Pokud tomu věříme, pak i my můžeme prožívat „zmrtvýchvstání“:

Na 1. místě je to zmrtvýchvstání z těžkého, smrtelného hříchu k životu podle víry. Toho dosáhneme lítostí, vyznáním svých vin a odpuštěním hříchů ve svaté zpovědi. Toto zmrtvýchvstání pak máme uskutečňovat stálou nápravou svého života. Např.: zmrtvýchvstáním z lenosti k pracovitosti a horlivosti, zmrtvýchvstáním z lži a klamání k pravdivému jednání, zmrtvýchvstáním

2

z nelásky a nenávisti k solidaritě, smíření a lásce, zmrtvýchvstáním ze strachu a beznaděje k víře, naději a nadšení pro život podle učení Kristova.

Na závěr už nezbývá, než si vzájemně popřát k Velikonocům: Ať zmrtvýchvstání Kristovo prozáří vaše jednání a chování, abyste v naději kráčeli po cestě spásy do radosti věčného života.

1 – MANA pro tento den 2004, str. 10, SO 10.4.

2 – tamtéž, NE 11.4.

3 – FERMENTUM 2006, str. 41 (S. Loreta Kašná OSU)